

gamle Repræsentanter, som stillede sig igen, lige saa vel som de Kandidater, de stillede op fra nyt af, udtalte sig næsten uden Undtagelse alle overmaade radikalt. Derovre gik de ud paa at hævde: Reformpartiet er det samme gode Venstreparti, som det altid har været, og det Ministerium, vi have, er et ganske fortrinligt Venstreministerium, og det har ikke paa noget Punkt fraveget Venstres Krav, det vil tværtimod arbejde paa dem af al sin Magt. Denne Politik mente man, at man kunde føreovre i Jylland i Tillid til, at en hel Del af Befolkningen derovre bor mere spredt, at Vejlængden er stor, saa at det var vanskeligere for os andre at komme derover og belyse og forklare Sagen rigtig. Og i Tillid til, at man havde saa godt som hele Pressen, at man havde den daglige Budbringer, som kommer i alle de forskellige Hjem og fortæller om, hvad der sker ude omkring, og i Tillid til, at en meget væsentlig Del af Befolkningen kun fik at vide, hvad denne Presse meddelte, mente man fra først af, at derovre kunde det gaa an at være radikal, og derfor var den Politik, de førte derovre, helt igennem nogenlunde ensartet. Paa Øerne derimod gik det mere i Bakker og Hulveje. Til at begynde med var man ganske uvis fra Regeringspartiets Side om, hvordan man skulde stille sig, men op imod Valgene blev det jo klart for Regeringen, at skulde den kunne klare sig nogenlunde i Østifternes Valgkredse, skulde den nødvendigvis have Hjælp af de moderate og helst desuden Hjælp fra en Del af det mere ligegyldige Højres Side. Og derfor tog jo Konseilspræsidenten over til Fyn og sluttede Alliance med en Del af de moderate Vælgere akkurat Dagen efter, at et Medlem af hans Ministerium, den højtærede Finansminister, havde staaet ovre i Jylland og holdt en af de radikaleste Talere, som overhovedet er holdt under hele Valgkampagnen.

Men dette gør jo de politiske Forhold ganske uklare, og dernæst ved jo ingen noget om, hvorledes de politiske Forhold ville udvikle sig i kommende Tider paa Grundlag af den Folkerepræsentation, som valgte under saa uklare Forhold. Naar det i øvrigt lykkedes Ministeriets Tilhængere at samle saa mange Vælgere, som de gjorde, beroede det ganske sikkert for en ikke ringe Del derpaa, at Ministrene selv deltog i saa høj Grad i Valgagitationen, som de gjorde. For dem, som fulgte Valgbævegelsen meget nøje under sidste Valgkampagne, er det ganske klart, at op mod

Valgdagen, efter at Ministrene kom ud og begyndte at deltage personligt i Valgkampen, gik det bedre for Reformpartiet. Det imponerede de danske Vælgere i en ikke uvæsentlig Grad, idet det var første Gang i dansk politisk Historie, at man saa Ministrene, ikke en enkelt, men flere, deltog med stor Iver personligt i Valgagitationen. Dette har sikkert gjort stærk Virkning, men var dog noget, som virkede ved sin Nyhed, til Dels som en Overraskelse, og det er ikke et Virkemiddel, der vil have nogen saadan Grund til at gøre Virkning oftere. Men i ethvert Tilfælde bestaar det Vælgerkorps, som har stemt for de nuværende Tilhængere af Regeringspartiet i denne Forsamling, dels af dem, som stemte paa Reformpartiets Kandidater, fordi de troede dem paa deres Ord, naar de talte radikalt ovre i Jylland, og dels af dem, der stemte paa dem, fordi de tænkte som saa: „De tale nok radikalt, men vi kende disse Folk bedre; de mene saamænd ikke noget med det“. Men hvorledes det vil være muligt i Fremtiden at føre en Politik, som samler to saa uensartede Vælgerbestanddele, er ikke godt at sige. Hvad Reformpartiet samlede i sidste Valgkampagne, var i alt 94,000 Stemmer. Men for det første var der derimellem nogle Tusinde moderate, og dertil komme saa ogsaa nogle Tusinde fra Højres Side, saa alt i alt raader Reformpartiet sikkert ikke over mere end nogle af sindstyve Tusinde Venstrestemmer, og disse dele sig igen i dem, der have stemt paa Reformpartiet i Tillid til, at der skulde blive ført en radikal Politik i Fremtiden, og dem, som have stemt paa dem i Tillid til, at de vilde føre en moderat Politik. Naar disse to Bestanddele en Gang dele sig — det kan ikke vare saa overmaade længe —, bliver der ikke saa meget tilbage for det regerende Parti at staa paa. — Socialdemokratiet samlede ved sidste Valg 77,000 Stemmer; det var en Fremgang fra sidste Valg i 1903, hvor de kun havde 55,000 Stemmer, en Fremgang af ikke mindre end 22,000 Stemmer, og det er derfor klart, at det, at Socialdemokratiet denne Gang gik til Valg i Alliance med en af Delene af Venstrepartiet, har gavnet det i en ikke ringe Grad. (Hør!) Der er et enkelt Medlem, som siger Hør, vistnok et Medlem af Venstrereformpartiet, og jeg kan fuldt tiltræde dette Hør. Jeg ser hellere saadanne klare og redelige Demokrater valgte som Socialdemokraterne, end jeg ser Mænd valgte, om hvilke jeg ikke ved, hvilken politisk Holdning de i kom-